

ogsaa forhøjet med 60,000, foruden at Staten skal overtage Rentegarantien for det Beløb, som Anstalternes Indretning vil koste, og som anslaaes til 1,225,000 Kr. I Loven af 1ste Marts 1895 § 4 stilles det i Udsigt, at Bestyrelsen af Anstalterne Ebberødgaard og Gamle Bakkehus skulde kunne forenes med Bestyrelsen af de Kellerske Anstalter, og at saaledes alle de samlede Aandssvageanstalter kunde blive ledede af en Centralbestyrelse. Det ses ikke, at der er gjort noget som helst Skridt i den Retning, hvad man dog tør antage havde den lovgivende Magts Sympati, og der synes ikke hos Bestyrelsen paa Ebberødgaard og Gamle Bakkehus overhovedet at være nogen stor Tilbøjelighed til at tage sig mere paa, end den allerede har at gøre med ved disse to Anstalter. Der har nemlig i Anledning af dette Forslag om Flytningen af de Kellerske Anstalter, som jeg omtalte, været forespurgt hos Bestyrelsen af Ebberødgaard og Gamle Bakkehus, om de, naar denne Overflytning fandt Sted, ikke vilde finde sig foranledigede til at overtage Administrationen af Karensminde og Lillemosegaard, som ligge her paa Sjælland, men Bestyrelsen af Ebberødgaard har ikke villet indlade sig derpaa. Jeg tror dog, at det maatte anses for ønskeligt, at der fremkom en større Centralisation af disse Aandssvageanstalter i Tidernes Løb. Der er ikke Tvivl om, at man derved vilde simplificere Administrationen i det hele og vel ogsaa i forskellige Retninger vilde opnaa Besparelser, som maaske kunde være ønskelige.

I Anledning af en lille Bemærkning, som findes i Statsrevisorernes Betænkning pag. 509, skal jeg sige et Par Ord. Med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse denne lille Passus. Den lyder saaledes: „Naar derfor den kritiske Revisor i sin Fremstilling udtaler, at Overskuddet af Driften kan ventes at ville synke endnu yderligere ved Udgifter til planlagte fremtidige Nybygninger, kunne Statsrevisorerne ikke undlade at tage Forvaring imod, at der vedblivende opføres ny og kostbare Bygninger eller Anlæg ved Anstalterne Gl. Bakkehus-Ebberødgaard“. Denne Bemærkning, som i Realiteten vist kan være begrundet, har stødt mig, thi det forekommer mig utvivlsomt, at vel har Statsrevisionen Indseende med Regnskabet for disse Anstalter, og vel har Rigsdagen selvfølgelig paa mange Maader Haand i Hanke med Anstalterne paa Grund af det store Statstilskud, men de paagældende Anstalters Bestyrelser ere, hvad Administrationen angaar, fuldkommen selvstæn-

dige, og naar de anse det for nødvendigt ikke blot at planlægge men ogsaa eventuelt at udføre Nybygninger, tror jeg ikke, at vi ere i Stand til at forhindre dem deri. Jeg mener derfor, at de ærede Statsrevisorer maaske kunde have sagt det samme paa en anden Maade. I alt Fald paa en Maade, der ikke synes at gaa den Selvstændighed, disse Anstalter have og maa have, for nær. Det er imidlertid en rent formel Bemærkning. I Realiteten kan det vist være vel begrundet at anbefale disse Bestyrelser ikke at være alt for raske med at skride til Nybygninger, saa længe Aandssvageanstalterne i det hele taget endnu befinde sig paa det Udviklingsstadium, som Tilfældet er.

Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa slutte og indstille til det høje Ting, at Beslutningen herfra affattes saaledes, som Flertallet foreslaar, nemlig paa følgende Maade:

„Med nedenstaade Forbehold frasiger Rigsdagen sig herved Ret til gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1895—96.

Det passerer, at der i Henhold til foreløbig Lov af 1ste April 1893 er afskrevet 35,000 Kr. som Eftergivelse af et Laan til Aktieselskabet „Koldby Kaas Havn“.

De Oplysninger, der af Justitsministeren ere fremsendte for sent til at kunne optages i den foreliggende Statsrevisionsbetænkning, henvises til Statsrevisorerne for Regnskabsaaret 1896—97.“

Oct. Hansen: Det er heldigvis kun paa faa Punkter, at der har været nogen Uenighed mellem Flertallet og Mindretallet i Anledning af Statsrevisorernes Betænkning. Den Uoverensstemmelse, som den ærede Ordfører først omtalte, er mere af teoretisk Natur. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt, naar der foreligger en Udgiftspost, som ikke er hjemlet ved en kalkulatorisk Post paa Finansloven og ikke gaar ind under Forudsætningen for en eller anden Konto paa Finansloven, der da skal søges en Tillægsbevilling, eller om den først kan komme frem, naar Regnskabet har foreligget for Statsrevisorerne, og disse have gjort deres Indstilling. Derom diskuterede vi udførlig i Fjor, og jeg skal ikke tage Spørgsmaalet op i Aar, men indskrænke mig til at sige, at det dog ikke er uden praktisk Betydning, om der søges Hjemmel for saadanne Udgifter paa en Tillægsbevillingslov frem for at lade dem passere ind i Statsregnskabet og komme frem paa den Maade, hvorpaa vi her be-